EXPUNERE DE MOTIVE

Localizare: Comuna Sălişte este situată în vestul judeţului, la 21 km de municipiul Sibiu, într-o zonă de trecere de la deal la munte şi este străbătută de râul Sălişte şi de pârâul Cernavodă, Sibiel Vale, Valea Mare, Valea Muierii şi are o suprafaţă de 22.678 ha. Comuna este situată pe D.N.1 Sibiu – Sebeş – Alba.

În localitatea Sălişte funcţionează un dispensar uman, o casă de naşteri, o farmacie, Liceul teoretic *Ioan Lupaş*, o grădiniţă, un cămin cultural, un cinematograf, o bibliotecă, Muzeul Culturii Săliştene, Muzeul Protopopiatului Sălişte, un dispensar veterinar cu farmacie veterinară fitosanitară, Judecătoria Sălişte, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sălişte, cabinete private de avocaţi, formaţiune civilă de pompieri, oficiu PTTR,

Denumirea istorică: Localitatea Sălişte a fost cunoscută şi sub denumirea de Szeilstye, Grossdof (numiri ieşite din uz).

Repere în activitatea administrativă:

- în perioada 1980 – 1990 s-au amplasat în parcul central statuile personalităţilor Sălişştene;
- între anii 1990 – 1997 s-a extins reţeaua stradală şi reţeaua de canalizare;
- în 1992 s-a reamenajat piaţa agro-alimentară;
- în 1992 au luat fiinţă Judecătoria şi Parchetul Sălişte;
- în 1993 s-a deschis în Sălişte filiala Băncii Agricole;
- în 1995 – cooperativa de credit s-a transformat în Bancă Populară;
- între anii 1996 – 1997 se renovează Spitalul de Boli Cronice, iar în anul 1997 se renovează Căminul Cultural.

Cu sprijin financiar Programul PHARE se va transforma dispensarul uman în centru medical complex (tip policlinică).

Principalele obiective ale Consiliului local Sălişte în vederea dezvoltării economice a comunei în următorii 2 ani sunt: realizarea centrului de sănătate, a staţiei de epurare; introducerea gazului metan şi dezvoltarea agro-turismului, inclusiv continuarea activităţilor în tabăra de sculptură din lemn din *Poiana Soarelui*.

De asemenea, se va urmări modernizarea şi întreţinerea drumurilor comunale şi a străzilor; extinderea telefoniei în comună; dezvoltarea transportului în comun; dezvoltarea învăţământului; înfiinţarea de asociaţi agricole pentru o mai bună exploatare a terenurilor

agricole şi exploatarea raţională, protecţia rezervaţiilor silvice şi cinegetice inclusiv reîmpădurirea zonelor defrişate.

Societatea civilă este reprezentată prin: asociaţia crescătorilor de ovine şi caprine; Asociaţia Ţurcana; C.A.R MARSAL; programul acţiunilor salariaţilor MARSAL S.A.- P.A.S.; reuniunea meseriaşilor din Sălişte reînfiinţată în 1982; reuniunea de cântări Sălişte. Bazele reuniunii au fost puse în 1883, înfiinţată juridic în 1997.

Economia locală: Industria casnică textilă are pe aceste meleaguri un trecut milenar. Produsele create de meşterii locali sunt adevărate opere de artă. Deşi metodele folosite la prelucrarea lânii sunt rudimentare (pive, vâltori, dârste) produsele obţinute *pănura*, *cioarecul* sau *jigul* sunt de o calitate deosebită.

Industria locală tradiţională se bazează pe prelucrarea lemnului ceea ce a dus la dezvoltarea dulgheritului, constând în rotărit, tâmplărit, dogărit. Creşterea animalelor a înlesnit dezvoltarea cojocăritului, curelăritului, şcrpăritului, opincărit, blănărit, tăbăcărit, etc.

Între anii 1880-1930 în Sălişte existau 6 mari ateliere de covărie, rotărie, fierărie, care produceau căruţe, pluguri, grape care se vindeau în târgurile de la Sibiu, Blaj şi Alba.

Olăritul s-a practicat la Sălişte, utilizându-se lutul de la Bucine, huma albă de la Turda şi Cernavodă şi smaltul de la Baia Mare. Ceramica de la Sălişte reprezintă oale pentru lapte, vaze, căni, blide, tăvi, ulcioare şi chiar cahle de teracotă.

În prezent o serie de secţii cu specificul celor enumerate mai sus sunt închise sau au alt profil.

În Sălişte există două tabere şcolare şi anume: - tabăra Sălişte I situată pe partea stângă a DN E 15, la 3 km de la ieşirea din satul Săcel şi - tabăra Sălişte II situată la 2 km de la intersecţia DN E 15.

De asemenea Sălişte, dispune de două muzee:

- *Muzeul culturii Sălişte* care cuprinde documente referitoare la istoria Sălištei, standuri de cărţi, fotografii, fotomontaje, diverse exponate şi scurte bibliografi şi lucrări ale fiilor de seamă al Sălištei: Ioan Lupaş, Ioan Moga, Onisifor Ghibu, D.D.Roşca, Axinte Baciu şi alţi, precum şi *Muzeul Parohiei Ortodoxe din Sălişte* care cuprinde obiecte şi cărţi vechi de cult din 1819, 1811, 1856, 1859 *Noul Testament* 1801, Noul Testament 1838. Cartea de cult a muzeului datează din 1918.

De o deosebită importanţă este tabăra de sculptură în lemn de la Sălişte (The National wood-carting camp).

Să nu uităm farmecul portului popular din Sălişte, caracterizat prin sobrietate, măiestrie artistică şi simplitate în alternanţă de alb-negru.

Faţă de cele mai sus arătate, am iniţiat alăturat propunerea legislativă privind declararea ca oraş a comunei Sălişte, judeţul Sibiu, pe care o supun Parlamentului spre dezbatere şi adoptare.

Senator,
Victor Fuior